

в) Да има такавъ твърдъ характеръ, щото ни единъ случай да не може да го уплаши и да го поколебае.

г) Да има добра и вѣрна памѣть, за да може да помни добре лицата, мѣстата, произшествията и пр.

д) Да е тѣлесно здравъ и пѣргавъ, за да може да разгледа почти сичко самъ.

е) Да има бързъ, живъ и вѣренъ погледъ, за да може изведнашъ да види полезно ли е или е бесполезно това или онова положение. Той трѣба да отстрани сѣка опасностъ и сѣко тѣшко дѣло, подъ които е подвѣргнато това или онова мѣсто. Освѣнъ това, той трѣба да оцѣни сѣки единъ предметъ, който са намира предъ очите му.

ж) А най-главното са състои въ слѣдующето: четоводецътъ е длъженъ да има честенъ характеръ и почтени чувства, защото тия двѣ добродѣтели сж оная чудотворна сила, която накарва и най-грубите натури да почитатъ своите предводители.

12) Освѣнъ сичкото това, четоводецътъ, — ако само е възможно, — е длъженъ да знае